

selv om jeg har svært ved at se den store forskel?

Til sidst: Jeg fik ikke svar på et spørgsmål til skatteministeren, og det er, om regeringen er enig med OECD i, at på trods af den demografiske ændring i Danmark, altså de mange flere ældre, vil det fortsat være muligt at finansiere opgaven, selv om man reducerer det danske skattetryk. Det siger OECD. Er regeringen enig i, at det er en mulighed?

(Kort bemærkning).

Erik Jacobsen (V):

Skatteministeren oplyste, at forbundsregeringen har besluttet at forhøje olieafgifterne de kommende 4 år med ca. 6 pfennig pr. liter.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Påtænker den danske regering at forhøje afgifterne tilsvarende de kommende 4 år?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Spørgsmålet om, hvordan skattetrykket ser ud i 2005, vil jeg ikke afgive nogen firkantet, færdig erklæring på. I fremskrivninger til år 2005 under en række oplyste forudsætninger er man nået til, at skattetrykket vil være faldet til 45,4 pct. Det er helt korrekt. Om alle forudsætninger kan opfyldes for at nå derned, tør jeg bestemt ikke stå og give nogen garanti for her i dag, men jeg vil da gerne afgive den helt klare erklæring, at for regeringen er det ikke et selvstændigt mål at have et højt skattetryk. Men der er to ting, vi prioriterer.

Den ene er, at vi ikke vil acceptere, at vores velfærdssamfund undergraves. Det koster, det ved vi. Den anden er, at vi ikke vil solde de gode tider op, sådan at vi ikke får afdraget nødvendigt på gælden, for det er en af de afgørende forudsætninger for at klare også de flere omkostninger, der følger med, at vi er nogle, der bliver gamle om nogle år sammen med en hel masse andre. Og derfor skulle vi med hensyn til de små 50 mia. kr., der står som renteudgifter i det finanslovsforslag for år 2000, vi behandler, meget gerne over en klog finanspolitik, hvor vi også kan tåle at se overskud til at afdrage gælden, have bragt det beløb ned. Så det er det længste, jeg vil gå på det punkt.

Fru Charlotte Antonsen vil gerne have et firkantet svar. Der må jeg skuffe fru Charlotte Antonsen med, at der ikke i regeringen, kan jeg da oplyse, er truffet nogen færdig beslutning på det felt, men jeg vil da anse det for at være na-

turligt, at vi også medtager den del i den redogørelse eller orientering, eller hvad vi nu kalder det, som jeg har stillet Folketinget i udsigt inden udgangen af denne folketingssamling. Det synes jeg vil være helt naturligt.

Og så var der spørgsmålet, om regeringen har overvejelser om at forhøje afgifterne, så de svarer til de tyske. Vi har jo allerede frem til og med 2002 på benzinområdet indbygget en vis stigning, der ligger på 10 øre plus 2½ øre på momsen, som er knap og nap halvdelen af det, tyskerne nu har vedtaget. Med hensyn til dieselen er det vores erklærede politik, at det er en klog måde at indrette sig på, at vi nogenlunde følger det tyske niveau. Som man sikkert er opmærksom på, har vi fremsat et forslag med hensyn til år 2000. Og uden at der ligger nogen færdig beslutning i det, jeg siger her, vil jeg sige, at så ville det ikke være unaturligt, om det med den nye beslutning i Tyskland blev fulgt op med en tilsvarende stigning i de efterfølgende år.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til fru Charlotte Antonsen, der stillede et par konkrete spørgsmål:

Jeg er enig med fru Charlotte Antonsen og OECD i, at man selvfølgelig kan sænke skattetrykket og klare den demografiske udvikling i Danmark. Det afhænger helt af, hvor fornuftigt vi i øvrigt opfører os – og vi er i denne sammenhæng ikke kun politikerne, men lige så meget vælgerne – og presset i det hele taget på nye ydelser osv.

Det andet spørgsmål fra fru Charlotte Antonsen drejede sig om regeringens holdning eller rettere Det Radikale Venstres og måske min holdning til mulige flertalsafgørelser på skatteområdet. Og dér kan jeg sige, at det diskuteres, og det diskuteres også i regeringen, som skatteministeren har sagt det.

Jeg vil dog gerne knytte nogle bemærkninger til det og til den måde, hr. Aage Frandsen argumenterer for det på, hvor han siger, at Irland i givet fald måske ikke vil være med til en gentlemanagreement, som jeg plejer at kalde det – det er den aftale, som hr. Keld Albrechtson har refereret til et par gange fra talerstolen i dag: Det er jo ikke bare Irland, det handler om. Det handler jo også om Norge, Schweiz, USA. Nu nævner jeg dem kun som eksempler for at illustrere, at vi jo ikke klarer den skattekonkurrence og det internationale konkurrencepres, der er i en eller anden grad, ved kun at se på